

Oficiul Roman pentru drepturile de autor

Decizie nr. 198/2012

din 08/11/2012

Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 780 din 20/11/2012

Decizie privind publicarea in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, a Deciziei civile nr. 121A din 13 septembrie 2012 a Curtii de Apel Bucuresti - Sectia a IX-a civila si pentru cauze privind proprietatea intelectuala, conflicte de munca si asigurari sociale

Avand in vedere dispozitiile art. 131² alin. (9) si art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor si drepturile conexe, cu modificarile si completarile ulterioare,

in baza prevederilor art. 6 alin. (1) si art. 7 din Hotararea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, functionarea, structura personalului si dotarile necesare indeplinirii atributiilor Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor, cu modificarile ulterioare,

directorul general al Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor emite urmatoarea decizie:

Articol unic. - Se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, Decizia civila nr. 121A din 13 septembrie 2012 a Curtii de Apel Bucuresti - Sectia a IX-a civila si pentru cauze privind proprietatea intelectuala, conflicte de munca si asigurari sociale, prevazuta in anexa care face parte integranta din prezenta decizie, privind modificarea in parte a Hotararii arbitrale din 30 septembrie 2011 avand drept obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remuneratiile convenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru comunicarea publica a operelor muzicale in scop ambiental, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 710 din 7 octombrie 2011, in baza Deciziei directorului general al Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor nr. 266/2011.

Directorul general al Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor,
Adriana Dontu

Bucuresti, 8 noiembrie 2012.

Nr. 198.

ANEXĂ

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECTIA A IX-A CIVILA SI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA INTELECTUALA, CONFLICTE DE MUNCA SI ASIGURARI SOCIALE

INCHEIERE

Sedinta publica din data de 4 septembrie 2012

Dosar nr. 9.440/2/2011
Curtea constituita din:

Presedinte - Mihaela Lamaita Ciocea LL.M

Judecator - Georgeta Stegaru

Grefier - Mihaela Lacatusu

Pe rol se afla judecarea cererilor de apel formulate de apelanta reclamanta Federatia Patronatelor din Turismul Romanesc, de apelanta parata Asociatia Marilor Retele Comerciale din Romania si de catre apelanta parata Federatia Industriei Hoteliere din Romania impotriva Hotararii arbitrale nr. 270/30.09.2011, pronuntata de Corpul de arbitri de pe langa ORDA, in Dosarul nr. 4/2011, in contradictoriu cu intimata reclamanta S.C. Praktiker Romania - S.R.L. si intimatele parate UCMR-ADA si Asociatia Transportatorilor din Romania si intervenientii in interesul apelantelor S.C. Platinum - S.R.L., S.C. Bet Cafe Arena - S.R.L., Asociatia Organizatorilor de Pariuri din Romania - Romanian Bookmarkers, Asociatia Organizatorilor si Producatorilor de Jocuri de Noroc din Romania.

La apelul nominal facut in sedinta publica au raspuns apelanta reclamanta Federatia Patronatelor din Turismul Romanesc, reprezentata de avocati cu imputernicire avocatiala la dosar, apelanta parata Asociatia Marilor Retele Comerciale din Romania, reprezentata de avocat Ana Lupulescu, cu imputernicire avocatiala nr. 328.612/07.11.2011 aflata la fila 3 din dosar, apelanta parata Federatia Industriei Hoteliere din Romania, reprezentata de consilier juridic Neagu Vasile, cu imputernicire de reprezentare nr. 1.309.079/30.01.2012 aflata la fila 162 din dosar, intimata parata UCMR-ADA, reprezentata de avocat Roata Alexandru Palade, cu imputernicire avocatiala nr. 162.309/2012 aflata la fila 163 din dosar, intervenientii in interesul apelantelor S.C. Platinum - S.R.L., S.C. Bet Cafe Arena - S.R.L., Asociatia Organizatorilor de Pariuri din Romania - Romanian Bookmarkers, Asociatia Organizatorilor si Producatorilor de Jocuri de Noroc din Romania, reprezentata de avocat cu imputernicire avocatiala la dosar, lipsind intimata reclamanta S.C. Praktiker Romania - S.R.L. si intimata parata Asociatia Transportatorilor din Romania.

Procedura de citare este legal indeplinita.

S-a facut referatul cauzei de catre grefierul de sedinta, care invedereaza ca la data de 23.08.2012 apelanta parata Asociatia Marilor Retele Comerciale din Romania a depus traduceri certificate in limba romana de pe inscrisurile reprezentand extrase din

metodologiile altor state europene, intr-un singur exemplar, aratand ca a comunicat un exemplar al acestora celorlalte parti. La data de 27.08.2012, Cabinetul de avocat "Traian Bota" a depus, in copie conforma cu originalul, contractele de asistenta juridica incheiate in interesul apelantelor: S.C. Platinum - S.R.L., S.C. Bet Cafe Arena - S.R.L., Asociatia Organizatorilor de Pariuri din Romania - Romanian Bookmarkers, Asociatia Organizatorilor si Producatorilor de Jocuri de Noroc din Romania, in doua exemplare. La data de 28.08.2012 apelanta parata Federatia Industriei Hoteliere din Romania a depus prin posta un set de inscristuri, intr-un singur exemplar, aratand ca a comunicat un exemplar al acestora celorlalte parti. La data de 03.09.2012 intimata parata UCMR-ADA a depus un set de inscristuri.

La interpelarea Curtii cu privire la calitatea de reprezentant al intervenientelor, aparatorul intimatei parate UCMR-ADA arata ca nu o mai sustine, intrucat s-a facut aceasta dovada, prin inscristurile depuse la dosarul cauzei pentru acest termen de judecata.

Partile prezente prin aparatori invedereaza ca au luat cunostinta de inscristurile administrate de celelalte parti si nu solicita amanarea judecarii cauzei, pentru a lua cunostinta de continutul acestora.

Aparatorul intimatei parate UCMR-ADA depune factura reprezentand onorariul de avocat.

Partile prezente prin aparatori invedereaza ca nu mai au alte cereri de formulat sau probe de administrat.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, Curtea constata cauza in stare de judecata si acorda cuvantul asupra cererilor de apel.

Apelanta reclamanta Federatia Patronatelor din Turismul Romanesc, printr-un aparator, solicita admiterea apelului promovat impotriva Hotararii arbitrale nr. 270/30.09.2011, pronuntata de Corpul de arbitri de pe langa ORDA in Dosarul nr. 4/2011, astfel cum a fost formulat, si anulara hotararii arbitrale.

Sustine ca in cauza au fost incalcate dispozitiile art. 358 din Codul de procedura civila, referitoare la egalitatea de tratament, respectarea dreptului la aparare si a principiului contradictorialitatii in procedura arbitrala.

Astfel, sustine ca, desi s-a luat act de imprejurarea ca s-a platit onorariul de catre partea pe care o reprezinta, conform dispozitiilor Legii nr. 8/1996, in mod nejustificat a fost decazuta din dreptul la aparare in sensul art. 358 din Codul de procedura civila.

Fata de aceste sustineri, apreciaza ca se impune anulara hotararii arbitrale.

Apelanta reclamanta Federatia Patronatelor din Turismul Romanesc, prin celalalt aparator, arata ca din apelurile formulate in cauza rezulta faptul ca prin Hotararea arbitrala nr. 270/30.09.2011 Corpul de arbitri de pe langa ORDA a incalcat flagrant drepturile partilor.

Arata ca partile nu au fost convocate prin scrisoare recomandata, conform dispozitiilor procedurale exprese. Precizeaza ca in fata Comisiei de arbitraj a fost stabilita componenta acesteia si onorariul, moment la care au fost prezente partea pe care o reprezinta, UCMR - ADA si Asociatia Marilor Retele Comerciale din Romania.

Arata ca partea pe care o reprezinta a achitat onorariul astfel cum a fost stabilit, inainte de termen, insa a fost decazuta din dreptul de a propune probe si de a pune concluzii, conform art. 131¹ din Legea nr. 9/1996.

Mai arata ca partile nu au fost convocate, nu au achitat onorariul si, in consecinta, cadrul legal nu a fost respectat.

In ceea ce priveste partea pe care o reprezinta, arata ca exista o mentiune la pagina 5 a hotararii atacate, unde se face referire la faptul ca se constata din documentele depuse ca intre Federatia Patronatelor din Turismul Romanesc si UCMR - ADA exista o intelegere, astfel incat in ceea ce priveste Federatia Patronatelor din Turismul Romanesc se va face aplicarea dispozitiilor art. 969 din Codul civil.

Precizeaza ca documentele care stau la baza acestei conventii sunt nule, fiind vorba despre un tabel atasat la un e-mail, care nu a fost semnat, inregistrat si fara a fi insusit de catre organele de conducere ale Federatiei Patronatelor din Turismul Romanesc.

De asemenea, arata ca a depus in scrisul intitulat "Raspuns si punct de vedere la negociere", purtand nr. 241/20.04.2011, care a fost comunicat in baza rezolutiei Comitetului de directori al Federatiei Patronatelor din Turismul Romanesc.

Fata de aceste sustineri solicita admiterea apelului formulat de apelanta reclamanta Federatia Patronatelor din Turismul Romanesc si desfiintarea Hotararii arbitrale nr. 270/30.09.2011, pronuntata de Corpul de arbitri de pe langa ORDA, desfiintarea acestei hotarari ca fiind netemeinica si nelegala si trimiterea dosarului pentru a fi reanalizat.

Cu cheltuieli de judecata, pe cale separata. Solicita amanarea pronuntarii, pentru a depune note scrise.

Reprezentantul apelantei parate Federatia Industriei Hoteliere din Romania arata ca apelurile formulate in cauza sunt intemeiate, iar Hotararea arbitrala nr. 270/30.09.2011, pronuntata de Corpul de arbitri de pe langa ORDA in Dosarul nr. 4/2011, este nelegala si temeinica, fiind afectata de nulitate.

Instanta de arbitraj nu a comunicat prin scrisoare recomandata decizia de constituire a comisiei de negociere si propunerea de metodologie formulata de UCMR-ADA.

Potrivit art. 131² alin. (1) din Legea nr. 8/1996, negocierile trebuiau sa fie finalizate in 30 de zile, iar procesul de negociere s-a intins pe mai mult de un an. Astfel, considera ca ORDA a incalcat legea.

In ceea ce priveste partea pe care o reprezinta, arata ca nu a fost citata in procedura de arbitraj si nu i s-a comunicat cererea de arbitraj, astfel incat hotararea arbitrala este nula. Precizeaza ca partea pe care o reprezinta a fost lipsita de posibilitatea de a se apara.

Sustine ca instanta de arbitraj a finalizat proiectul de metodologie, netinand seama de prevederile art. 131¹ lit. f) din Legea nr. 8/1996.

Mai arata ca a depus la dosarul cauzei un studiu special in legatura cu industria hoteliera din Romania, din care rezulta ca veniturile din activitatea hoteliera au scazut cu 60% si nu s-a tinut seama de criza economica.

Arata ca s-a majorat retributia autorilor, in timp ce industria hoteliera sufera pierderi in ultimii 3 ani.

Fata de aceste sustineri, solicita admiterea apelurilor formulate impotriva Hotararii arbitrale nr. 270/30.09.2011, pronuntata de Corpul de arbitri de pe langa ORDA in Dosarul nr. 4/2011, si sa se constate nulitatea acesteia.

Aparatorul apelantei parate Asociatia Marilor Retele Comerciale din Romania solicita admiterea apelului formulat de partea pe care o reprezinta, astfel cum a fost formulat, modificarea in parte a acestei hotarari, in ceea ce priveste pct. 4 si 13 din metodologia propusa de UCMR-ADA.

Considera ca instanta arbitrala a pronuntat o hotarare nemotivata, nefiind avute in vedere criteriile prevazute de art. 131¹ lit. f) si h) din Legea nr. 8/1996.

Mai arata ca extrasele de pe site-ul Ministerului Finantelor nu sunt relevante in cauza, iar criteriul practicii europene nu a fost dovedit de UCMR-ADA.

Precizeaza ca a depus la dosarul cauzei extrase si metodologii europene, prin care a aratat ca in cazul unitatilor cu activitate continua tip mall, supermarket, hipermarket, remuneratiile colectate in aceste tari europene sunt de 3-4 ori mai mici.

Arata ca instanta arbitrala, in mod gresit, a respins propunerile partii pe care o reprezinta cu privire la reduceri.

Din punctul sau de vedere, aceste reduceri ar trebui aplicate pentru a fi incurajata publicarea muzicii ambientale.

Arata ca partea pe care o reprezinta a facut un test, respectiv a oprit muzica intr-o zi la un supermarket din Bucuresti, iar volumul de vanzari a fost acelasi ca si cel din ziua precedenta.

Fata de aceste sustineri, solicita admiterea apelului promovat de partea pe care o reprezinta, astfel cum a fost formulat.

Cu cheltuieli de judecata, pe cale separata.

Aparatorul intervenientelor S.C. Platinum - S.R.L., S.C. Bet Cafe Arena - S.R.L., Asociatia Organizatorilor de Pariuri din Romania - Romanian Bookmarkers, Asociatia Organizatorilor si Producatorilor de Jocuri de Noroc din Romania solicita admiterea cererii de interventie accesorie, admiterea apelurilor formulate, cu consecinta principala a anularii hotararii arbitrale.

In analiza efectuata de corpul de arbitri s-a extins, in mod nejustificat, in cuprinsul metodologiei, conceptul de utilizator catre 8 persoane detinatoare de aparate electronice care permit difuzarea de opere muzicale, fara a se tine seama de faptul ca Legea nr. 8/1996 impune conditia comunicarii operei muzicale.

De asemenea, solicita sa se tina cont de incalcarea proportiei utilizarii efective a repertoriului UCMR-ADA.

Cu cheltuieli de judecata, pe cale separata.

Aparatorul intimatei parate UCMR-ADA solicita respingerea tuturor apelurilor formulate in cauza, ca neintemeiate.

Astfel, arata ca Legea nr. 8/1996 vizeaza o procedura speciala, derogatorie de la celelalte dispozitii legale, privind stabilirea formei si adoptarea unor acte cu caracter normativ, respectiv normele de aplicare a legii drepturilor de autor.

Mai arata ca legiuitorul a prevazut la alin. (9) al art. 131² al Legii nr. 8/1996 solutiile pe care le poate pronunta instanta in cadrul unui apel formulat impotriva unei hotarari arbitrale.

Astfel, Curtea de Apel se va pronunta fie cu privire la mentinerea metodologiilor, fie la modificarea acestora. Pe cale de consecinta, nu este posibila anulara hotararii arbitrale si, respectiv, a metodologiei.

Sub acest aspect, solicita sa fie avute in vedere si prevederile art. 6 CEDO, care impun respectarea principiului securitatii juridice. Astfel, principiul securitatii juridice impiedica o masura a anularii, cu efect retroactiv, fiind imposibila repunerea partilor in situatia anterioara.

Pe de alta parte, decaderea este o sanctiune prevazuta de lege. In speta, prin Incheierea din 12.09.2011 din dosarul de arbitraj a fost respinsa cererea de constatare a decaderii invocata de catre UCMR-ADA cu privire la Federatia Patronatelor din Turismul

Romanesc si celelalte parti, ca prematura, si s-a acordat un nou termen, stabilindu-se ce onorariu datoreaza fiecare parte.

Federatia Patronatelor din Turismul Romanesc nu a platit acest onorariu, astfel incat nu poate fi invocata o nulitate a hotararii arbitrale.

Pe de alta parte, art. 131² alin. (6) din Legea nr. 8/1996, prevede ca onorariul ar fi trebuit sa fie platit integral de catre utilizator, iar onorariul platit nu a acoperit jumatate din onorariul datorat.

Totodata, arata ca din dosarul de arbitraj rezulta ca Federatia Patronatelor din Turismul Romanesc a fost prezenta si nu a pus concluzii.

De asemenea, arata ca din inscrisurile administrate in cauza rezulta ca UCMR-ADA a transmis invitatia de a participa la negociere catre toate partile la numarul de fax pe care il indica apelanta chiar in motivele de apel.

In ceea ce priveste comunicările efectuate pe parcursul arbitrajului, arata ca culpa neactualizării datelor de contact revine apelantei.

Potrivit inscrisurilor depuse la dosar, ORDA a facut publice pe site-ul propriu initierea arbitrajului, obiectul acestuia, partile si fiecare termen de arbitraj.

In ceea ce priveste cuantumul remuneratiilor, arata ca a depus la dosar dovada comunicării inscrisurilor care au provenit de la apelanta FPTR.

In ce priveste apelul apelantei parate Asociatia Marilor Retele Comerciale din Romania, arata ca este nefondat.

Sustine ca nu se pot acorda reduceri care nu au fost negociate si reducerea solicitata de aceasta parte nu poate fi stabilita de instanta de judecata.

Totodata, solicita respingerea cererii de interventie accesorie, ca neintemeiata.

Potrivit principiului disponibilitatii, apararile intervenientei sunt limitate la motivele de apel formulate de apelante.

Cu cheltuieli de judecata.

CURTEA,

pentru a da posibilitate partilor sa depuna concluzii scrise, urmeaza a dispune amanarea pronuntarii cauzei.

DISPUNE:

Amana pronuntarea cauzei la data de 11 septembrie 2012.

Pronuntata in sedinta publica, astazi, 4 septembrie 2012.

PRESEDINTE,
MIHAELA LAMAITA CIOCEA LL.M

Judecator,
Georgeta Stegaru
Grefier,
Mihaela Lacatusu

CURTEA DE APPEL BUCURESTI
SECTIA A IX-A CIVILA SI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA
INTELECTUALA, CONFLICTE DE MUNCA SI ASIGURARI SOCIALE

INCHEIERE

Sedinta publica din data de 11 septembrie 2012

Dosar nr. 9.440/2/2011

Curtea constituita din:

Presedinte - Mihaela Lamaita Ciocea

LL.M

Judecator - Georgeta Stegaru

Grefier - Mihaela Lacatusu

Pe rol se afla judecarea cererilor de apel formulate de apelanta reclamanta Federatia Patronatelor din Turismul Romanesc, de apelanta parata Asociatia Marilor Retele Comerciale din Romania si de catre apelanta parata Federatia Industriei Hoteliere din Romania impotriva Hotararii arbitrale nr. 270/30.09.2011, pronuntata de Corpul de arbitri de pe langa ORDA in Dosarul nr. 4/2011, in contradictoriu cu intimata reclamanta S.C. Praktiker Romania - S.R.L. si intimatele parate UCMR-ADA si Asociatia Transportatorilor din Romania si intervenientii in interesul apelantelor S.C. Platinum - S.R.L., S.C. Bet Cafe Arena - S.R.L., Asociatia Organizatorilor de Pariuri din Romania - Romanian Bookmarkers, Asociatia Organizatorilor si Producatorilor de Jocuri de Noroc din Romania.

CURTEA,

avand nevoie de timp pentru a delibera, urmeaza a dispune amanarea pronuntarii cauzei.

DISPUNE:

Amana pronuntarea cauzei la data de 13 septembrie 2012.

Pronuntata in sedinta publica, azi, 11 septembrie 2012.

PRESEDINTE,
MIHAELA LAMAITA CIOCEA LL.M

Judecator,
Georgeta Stegaru
Grefier,
Mihaela Lacatusu

CURTEA DE APPEL BUCURESTI
SECTIA A IX-A CIVILA SI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA
INTELECTUALA, CONFLICTE DE MUNCA SI ASIGURARI SOCIALE

Dosar nr. 9.440/2/2011
Curtea constituita din:

Presedinte - Mihaela Lamaita Ciocea
LL.M

Judecator - Georgeta Stegaru

Grefier - Mihaela Lacatusu

Pe rol se afla judecarea cererilor de apel formulate de apelanta reclamanta Federatia Patronatelor din Turismul Romanesc, de apelanta parata Asociația Marilor Rețele Comerciale din România și de către apelanta parata Federatia Industriei Hoteliere din România împotriva Hotararii arbitrale nr. 270/30.09.2011, pronuntata de Corpul de arbitri de pe langa ORDA in Dosarul nr. 4/2011, in contradictoriu cu intimata reclamanta S.C. Praktiker Romania - S.R.L. și intimatele parate UCMR-ADA și Asociația Transportatorilor din România și intervenientii in interesul apelantelor S.C. Platinum - S.R.L., S.C. Bet Cafe Arena - S.R.L., Asociația Organizatorilor de Pariuri din România - Romanian Bookmakers, Asociația Organizatorilor și Producatorilor de Jocuri de Noroc din România.

Dezbaterile au avut loc in sedinta publica din data de 4.09.2012 și au fost consemnate in incheierea de sedinta de la acea data, care face parte integranta din prezenta decizie, cand

Curtea, pentru a da posibilitatea depunerii de note scrise, a amanat pronuntarea pentru data de 11.09.2012 și, avand nevoie de timp pentru a delibera, pentru data de 13.09.2012, cand in aceeasi compunere a dat urmatoarea decizie:

C U R T E A,

Prin Hotararea arbitrala nr. 270, pronuntata la data de 30 septembrie 2011 de Corpul de arbitri de pe langa Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor, a fost stabilita Metodologia privind remuneratiile cuvenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru comunicarea publica a operelor muzicale in scop ambiental.

Aceasta hotarare arbitrala a fost pronuntata in baza cererii de arbitraj formulate de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR- ADA) in contradictoriu cu Asociația Marilor Rețele Comerciale din România (AMRCR), Federatia Patronatelor din Turismul Romanesc (FPTR), Federatia Industriei Hoteliere din România (FIHR), Asociația Transportatorilor din România (ATR) și S.C. Praktiker Romania - S.R.L.

Impotriva hotararii arbitrale mentionate au declarat apel: FPTR, AMRCR, FIHR, S.C. Platinum Casino - S.R.L., S.C. Bet Cafe Arena - S.R.L., Asociația Organizatorilor de Pariuri din România - Romanian Bookmakers, Asociația Organizatorilor și Producatorilor

de Jocuri de Noroc din Romania, Asociatia Romana a Operatorilor de Sloturi - ROMSLOT si Asociatia Organizatorilor de Cazinouri din Romania.

Prin incheierea de sedinta pronuntata la data de 29.03.2012 a fost admisa exceptia lipsei calitatii procesuale pasive a apelantelor S.C. Platinum Casino - S.R.L., S.C. Bet Cafe Arena - S.R.L., Asociatia Organizatorilor de Pariuri din Romania - Romanian Bookmakers, Asociatia Organizatorilor si Producatorilor de Jocuri de Noroc din Romania, Asociatia Romana a Operatorilor de Sloturi - ROMSLOT si Asociatia Organizatorilor de Cazinouri din Romania, cu consecinta respingerii apelului exercitat de acestea, ca fiind formulat de persoane lipsite fara calitate procesuala activa in apel.

Prin apelul exercitat de apelanta Asociatia Marilor Retele Comerciale din Romania (AMRCR) se sustine in esenta ca:

AMRCR, in calitate de organism reprezentativ pentru sectorul comertului in unitati comerciale de tip cash&carry, supermarket, hipermarket, hard discount, alte magazine specializate de mare suprafata pentru bricolaj, mobila si amenajari interioare, electro-retail, a participat la negocierea Metodologiei privind comunicarea publica a operelor muzicale in scop ambiental exclusiv in cadrul unitatilor comerciale sau de prestari de activitate continua (magazine de orice tip, mall, supermarket, hipermarket, galerii comerciale etc.).

Prin urmare, apelul acestei parti vizeaza doar punctul 4 din tabelul remuneratiilor datorate pentru comunicarea publica a operelor muzicale in scop ambiental din metodologie, punct referitor la "Unitatile comerciale sau de prestari cu activitate continua" - magazine de orice tip, mall, supermarket, hipermarket, galerii comerciale etc.

Apelanta solicita interventia instantei de judecata pentru asigurarea unui echilibru intre prestatiile reciproce ale partilor, precizand ca, contrar rolului de mediere ce ar fi trebuit sa caracterizeze interventia completului de arbitraj instituit in baza art. 131² din Legea nr. 8/1996, acesta a tinut cont exclusiv de pozitia si interesele UCMR-ADA, inlaturand nemotivat toate solicitarile apelantei, in lipsa unei ratiuni obiective care sa incline balanta in favoarea exclusiva a UCMR-ADA, si totodata completul arbitral a omis sa analizeze pozitiile partilor din perspectiva criteriilor legale pe care ar fi trebuit sa le aplice, fara a ajuta astfel la crearea unei metodologii clare si comparabile celor existente in spatiul european.

Considera apelanta ca hotararea arbitrala atacata este nemotivata, necuprinzand motivele de fapt si de drept aplicabile cauzei pe care aceasta trebuie sa se intemeieze [art. 261 litera e) din Codul de procedura civila]:

Sumara motivare prezentata de completul arbitral se intemeiaza - in sustinerea apelantei - pe dispozitii legale care nu determina o legatura logica neechivoca intre ipotezele acestora si dispozitivul hotararii arbitrale in sensul admiterii in totalitate a cererii formulate de UCMR-ADA. Completul arbitral nu a analizat niciun mijloc de proba administrat in cauza, rezumandu-se a invoca dispozitii de drept comunitar cu caracter general.

Legea nr. 8/1996 stabileste, la art. 131¹, criteriile principale care stau la baza negocierii metodologiei intre organisme de gestiune colectiva si reprezentantii prevazuti la art. 131 alin. (2) lit. b). Asa cum se poate observa, in motivarea hotararii apelate nu a fost analizat niciunul dintre aceste criterii de stabilire a remuneratiilor prin metodologie. In cererea de arbitraj, UCMR-ADA a invocat: criteriul practicii europene (litera h) - sens in care nu a depus la dosar niciun document relativ la o astfel de practica; criteriul

veniturilor (litera f), in sustinerea caruia a depus o serie de extrase de pe website-ul Ministerului Finantelor privind indicatorii financiar globali ai diversilor agenti economici. Cu privire la aceste extrase, precizeaza apelanta ca cifrele de afaceri generate de ansamblul activitatilor desfasurate de diversi agenti economici, cifre care sunt publicate pe website-ul Ministerului Finantelor, nu pot fi considerate ca determinante in procesul de negociere si stabilire a remuneratiilor, in sensul Legii nr. 8/1996, intrucat pentru unitatile de acest tip difuzarea muzicii in magazine reprezinta un proces care nu este in legatura nemijlocita cu activitatea principala generatoare de venituri (comertul cu produse), ci doar unul menit sa creeze un ambient mai placut, dar nu absolut necesar, cumparatorilor. Cazurile in care criteriul cifrei de afaceri ar putea oferi informatii pertinente si utile pentru negocierea metodologiei ar fi - in opinia apelantei - acelea in care, in raport cu specificul activitatii utilizatorilor, s-ar putea determina relativ usor venitul marginal (profitul) obtinut de utilizatorul respectiv, generat de comunicarea publica a repertoriului protejat de UCMR-ADA in cursul activitatii sale.

Se mai sustine ca intimata reclamanta UCMR-ADA nu si-a probat actiunea arbitrara, aceasta fiind cea care avea sarcina probei potrivit art. 1169 si art. 1170 din vechiul Cod civil aplicabil la data arbitrajului.

Inscrisurile administrate de UCMR-ADA au constatat doar din bilanturile contabile ale membrilor AMRCR publicate pe site-ul oficial al Ministerului Finantelor vizand anii 2006-2010 (in cazul unor comercianti rezultand chiar diminuari ale profiturilor), precum si propunerea de metodologie venita din partea Federatiei Patronatelor din Turismul Romanesc. UCMR-ADA a mai depus la dosar un raport de expertiza contabila extrajudiciara, care insa a avut drept obiectiv aplicarea indicelui inflatiei la remuneratiile cuvenite si prin care, paradoxal, desi o proba a intimatei reclamante, sunt propuse remuneratii mai mici decat cele solicitate de UCMR-ADA in metodologia atasata cererii de arbitraj.

In cererea de arbitraj, reclamanta UCMR-ADA s-a rezumat sa afirme, fara nicio sustinere in probatoriu, faptul ca "Forma finala a metodologiei propusa de UCMR-ADA tine seama de criteriile prevazute de art. 131¹ alin. (1) coroborate cu cele ale alin. (4) ale aceluasi articol din Legea nr. 8/1996, precum si de negocierile dintre parti, valoarea remuneratiilor actuale stabilite prin Decizia ORDA nr. 365/2006, indicele inflatiei in perioada 2006-2011, practica europeana privind raportul de cel putin 1/3 dintre remuneratiile reprezentand drepturi patrimoniale de autor si drepturile patrimoniale conexe, in favoarea drepturilor de autor, valoarea remuneratiilor pentru drepturile conexe in vigoare in prezent in Romania".

Intimata reclamanta nu a atasat cererii sale niciun document din care sa reiasa aceasta "practica europeana" de care face vorba in cererea introductiva.

Considera apelanta ca, in mod gresit si nelegal, instanta arbitrara a respins propunerea AMRCR, in sensul aplicarii unor reduceri intre 15% si 35% in functie fie de suma totala lunara a remuneratiilor platite de unul si acelasi utilizator, fie de suprafata totala a tuturor spatiilor detinute pe intreg teritoriul Romaniei de unul si acelasi utilizator, in ambele cazuri reducerea fiind aplicata la remuneratia de baza in care se incadreaza fiecare spatiu detinut de utilizatorul respectiv.

Legat de motivarea cu care completul de arbitraj a respins aceasta propunere a apelantei, se arata ca acesta s-a aflat intr-o eroare considerand ca "acest tip de calcul al unor reduceri suplimentare aplicate unor baze de calcul deja micorate ar induce un

sistem de tip recurent de micșorare a remunerațiilor datorate de către un utilizator, ceea ce ar conduce, pe cale de consecință, la stabilirea unor remunerații cu totul inechitabile pentru creatorii de opere". Completul arbitral a reținut în mod greșit ipoteza faptică ce a fost avută în vedere de către apelanta atunci când a solicitat acest sistem de reduceri.

Astfel, în cazul în care s-ar face o comparație între remunerația plătită de către o societate comercială ce operează un singur magazin având o suprafață de 100 mp și cea plătită de o altă societate ce operează un singur magazin în suprafață de 1.000 mp, se va observa că deși societatea având magazinul mai mare plătește o remunerație totală mai mare decât cea având magazinul mai mic, costul per mp este mai mic în cazul magazinului mai mare decât cel plătit per mp în cazul magazinului mai mic. Însa nu aceasta a fost ipoteza pe care a avut-o apelanta în vedere. Sistemul reducerilor în funcție de suprafața totală se raportează la comparația remunerațiilor plătite, de exemplu, de către o societate comercială care operează un singur magazin în suprafață de 1.000 mp și o societate comercială care operează 20 de magazine, fiecare în suprafață de 1.000 mp. În acest caz, costul per mp plătit de către ambele societăți comerciale este același, potrivit grilei din metodologie, în schimb suma totală a remunerațiilor plătite de societatea care operează 20 de magazine este considerabil mai mare decât cea plătită de societatea care operează un singur magazin. Rețelele comerciale operează magazine cu formate de suprafață standardizate, astfel încât să corespundă unei anumite sortimentatii a produselor și unei suprafețe de vânzare corespunzătoare acestei sortimentatii.

Intrucât odată cu deschiderea de către unul și același utilizator (societatea comercială) a unui număr din ce în ce mai mare de magazine, încadrate în aceeași grilă prevăzută de metodologie, UCMR-ADA obține o sumă din ce în ce mai mare pentru difuzarea aceluiași repertoriu, consideră apelanta că se justifică acordarea către respectivul utilizator a unei reduceri aplicate la suma totală a remunerațiilor plătite în funcție de suprafața aferentă tuturor magazinelor pe care le operează.

Asadar, reducerile pe care le-a propus în fața UCMR-ADA cu ocazia negocierilor metodologiei vizează punctul 13 din forma finală propusă de intimata reclamantă, având următorul cuprins: "În situația în care un utilizator detine sau folosește mai multe spații, remunerația se datorează distinct pentru fiecare spațiu în parte.", punct ce se solicită a fi înlocuit cu reducerile menționate mai sus. Aceasta, deoarece în timp ce utilizatorii se dezvoltă (de exemplu, expansiunea lanțurilor de hipermarketuri), remunerațiile achitate de acești utilizatori devin din ce în ce mai mari. Prin urmare, urmează să se observe că susținerile UCMR-ADA în sensul că "propunerea AMRCR de acordare a unor tarife diminuate pentru utilizatorii mari, cu suprafața mare, care se extind" ar conduce la "aparitia discriminării în raport cu utilizatorii detinatori ai unor suprafețe mai mici și constante, nesupuse extinderilor" sunt nefondate și nu au nicio bază logicoeconomică.

În acest sens, principiile și uzanțele comerciale spun: cu cât volumul tranzacționat este mai mare, cu atât reducerile de pret sunt mai mari. Potrivit Ordinului nr. 3.055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, reducerea comercială, respectiv remiza este reducerea practică ținându-se cont de volumul vânzării sau de importanța cumpărătorului în clientela vânzătorului. Remiza corespunde, în general, unui procent aplicat asupra pretului brut, procent prevăzut în oferta de prețuri a întreprinderii sau care rezultă din negociere între cei 2 parteneri comerciali.

Sustine apelanta ca, din punctul de vedere al agentilor economici care opereaza unitati comerciale sau de prestari cu activitate continua - cum sunt magazinele de tip mall, supermarket, hipermarket, galerii comerciale etc. - in calitatea lor de comercianti, remuneratia platita catre UCMR-ADA reprezinta in fapt plata pretului unui produs (muzica ambientala difuzata).

Completul arbitral a inlaturat insa principiile economice mai sus mentionate, motivand ca nu suntem in prezenta unui litigiu comercial, ci in fata unui litigiu civil, fara a avea insa in vedere doua aspecte deosebit de importante: retelele comerciale pe care le reprezinta AMRCR sunt comercianti avand drept scop desfasurarea exclusiva a activitatilor economice lucrative aducatoare de profit, precum si faptul ca UCMR-ADA este singurul organism de gestiune colectiva care actioneaza in domeniul protectiei drepturilor compozitorilor si muzicologilor din Romania, ceea ce creeaza practic o piata de monopol pentru utilizatorii care doresc sa difuzeze public operele muzicale. Fata de acest monopol, oarecum nefiresc in raport cu principiile economiei de piata, este mai mult decat normal sa fie stabilite aceste discounturi/reduceri/remize aplicate acelor utilizatori care contribuie in mod substantial la bugetul de venituri al UCMR-ADA. O interpretare contrara ar incalca - in opinia apelantei - principiile economice care guverneaza echitatea in afaceri. Evident ca aplicarea acestor reduceri, in functie de numarul de spatii detinute de unul si acelasi contribuabil, nu poate reprezenta in nicio ipostaza o forma de discriminare, asa cum sustine UCMR-ADA.

4. in materia in care este exercitat apelul pendinte, interventia instantei de judecata presupune, dincolo de rolul de control al modalitatii in care s-a desfasurat procedura arbitrala si in care completul arbitral a inteles sa isi indeplineasca rolul, analiza pertinentei sustinerilor partilor din perspectiva realizarii unei metodologii echilibrate, clare si previzibile, avand ca ghid criteriile legale cuprinse in art. 131¹ din Legea nr. 8/1996.

Astfel, instanta de judecata este chemata sa analizeze si necesitatea clarificarii notiunii de suprafata utilizata ca baza de calcul pentru determinarea remuneratiilor de la punctul 4 din tabel, in sensul precizarii exprese a excluderii din calculul suprafetei a acelor spatii administrative, birourile, depozitele, magaziiile, parcarile, spatiile sanitare si alte anexe in care nu sunt instalate aparate de redare a inregistrarilor sonore sau instalatii de amplificare pentru comunicare publica, precum si practica europeana, in special cea a statelor din centrul si estul Europei, referitoare la cuantumul remuneratiilor stabilite pentru situatii similare. Analiza acesteia se impune in baza art. 131¹ alin. (1) lit. g), deoarece, in situatia de fata, utilizatorii nu obtin venituri din activitatea de comunicare in scop ambiental.

Pentru toate motivele expuse mai sus, se solicita admiterea apelului, modificarea in parte a hotararii arbitrale atacate, in sensul modificarii formei finale a metodologiei in privinta punctului 4 si a punctului 13, potrivit Metodologiei propuse de AMRCR.

In drept, sunt invocate dispozitiile art. 131 si 131¹ din Legea nr. 8/1996, art. 9 din Regulamentul privind organizarea si functionarea Corpului de arbitri de pe langa ORDA, art. 359 alin. 2, art. 361 lit. e) din Codul de procedura civila, art. 1169 si art. 1170 din Codul civil de la 1864.

Prin apelul declarat de Federatia Industrii Hoteliere din Romania (FIHR) se sustine in esenta ca:

Federatiei Industrii Hoteliere din Romania nu i s-a asigurat dreptul la un proces echitabil, fiind pusa in imposibilitatea de a participa la negocierea metodologiei propuse de Uniunea Compozitorilor si Muzicologilor din Romania - Asociatia pentru Drepturi de Autor (UCMR-ADA) si la procesul arbitral.

Desi aceasta apelanta a fost desemnata in comisia de negociere, nu i-a fost comunicata "Decizia" de desemnare a comisiei de negociere emisa de Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor; potrivit prevederilor art. 131 alin. (1) din Legea nr. 8/1996, decizia trebuia sa ii fie comunicata prin scrisoare recomandata. Intrucat legea nu precizeaza cui ii revenea obligatia comunicarii deciziei, insa nici autoritatea emitenta (ORDA), nici initiatoarea procedurii de negociere (UCMR-ADA) nu au comunicat apelantei decizia, aceasta s-a aflat in imposibilitatea de a participa la negocieri.

Se mai arata ca Uniunea Compozitorilor si Muzicologilor din Romania - Asociatia pentru Drepturi de Autor, initiatoarea procedurii de negociere, nu a notificat apelantei FIHR data reunirii entitatilor reprezentate in comisie in vederea stabilirii programului acesteia, obligatie ce-i revenea potrivit art. 2 din Decizia ORDA nr. 199/26.05.2010.

Dat fiind faptul ca negocierile nu s-au finalizat in 30 de zile de la data constituirii comisiei [cum dispune art. 131² alin. (1) din Legea nr. 8/1996], desfasurandu-se pe parcursul unui an (iunie 2010-iulie 2011), cu o intrerupere de 9 luni, era necesar sa i se notifice cel putin reluarea negocierii in luna martie 2011.

In probatiune, intrucat nu poate face dovada unor fapte negative, solicita apelanta ca instanta sa dispuna intimitei UCMR-ADA sa faca proba comunicarii prin scrisoare recomandata a deciziei ORDA nr. 299/26.05.2011 si notificarii noastre, pe orice cale, asupra datei si locului intrunirii comisiei de negociere in vederea stabilirii programului de negociere.

Mai precizeaza apelanta ca, dupa formularea de catre Uniunea Compozitorilor si Muzicologilor din Romania Asociatia pentru Drepturi de Autor, prin Scrisoarea nr. 8.850/31 august 2011, a cererii de initiere a procedurii de arbitraj, Federatia nu a fost convocata nici letric, nici prin alte mijloace prin care putea receptiona convocarea sa participe la constituirea completului de arbitraj, la stabilirea onorariului arbitrilor si a primului termen de arbitraj.

Din analiza dosarului de arbitraj, la care ORDA a permis apelantei accesul la data de 2.11.2011, rezulta ca ORDA a transmis convocarile adresate Federatiei Industrii Hoteliere din Romania la postul fax nr. 021-312.04.86, care nu apartine federatiei, ci Hotelului Intercontinental din Bucuresti, bd. Nicolae Balcescu. Postul fax al federatiei, pe care il detine de peste 10 ani, este 021-312.05.70.

Dupa investirea sa cu solutionarea litigiului, instanta de arbitraj nu s-a asigurat ca partilor care nu au fost prezente la constituirea completului de arbitraj li s-a notificat data primului termen de arbitraj si cuantumul onorariului arbitrilor pe care trebuia sa-l plateasca pana la primul termen, iar dupa primul termen, intrucat s-au depus inscrisuri, nu a dispus comunicarea lor celorlalte parti. Federatiei Industrii Hoteliere nu i-au fost comunicate "Cererea de arbitraj" depusa la 12.09.2011 si anexele acesteia, intre care este si propunerea de metodologie a UCMR-ADA.

Adaugand acestor omisiuni ale instantei de arbitraj decizia de decadere din dreptul de aparare, decizie pe care (dupa cum rezulta din incheierea de sedinta) si-a motivat-o prin trimitere la prevederile art. 6 si 13 din Conventia europeana a drepturilor omului, care

reglementeaza dreptul la un proces echitabil si la un recurs efectiv, considera apelanta cererea sa de anulare a hotararii arbitrare apelate intemeiata.

Cu referire la fondul cauzei, se arata ca, intrucat Federatia Industrii Hoteliere din Romania nu a participat (din motivele aratate) la faza negocierii proiectului de metodologie propus de UCMR-ADA, nici la judecata in fata instantei de arbitraj, iar inscrisurile in baza carora a hotarat instanta de arbitraj nu i-au fost comunicate, intelege sa se limiteze la urmatoarele motive:

Noua metodologie adoptata prin hotararea arbitrala apelata implica cresteri ale remuneratiilor colectate de UCMR-ADA de la unitatile hoteliere, care nu se justifica - in opinia apelantei din punct de vedere economic, in conditiile crizei economice care afecteaza inca Romania.

Analiza impactului noii metodologii asupra sumelor ce urmeaza a fi colectate de UCMR-ADA de la unitatile hoteliere cu titlu de remuneratii pentru drepturile de autor aflate in gestiunea sa indica cresteri ale acestora fara existenta unei motivatii economice care sa justifice aceste cresteri.

Precizeaza apelanta ca, din analiza impactului noii metodologii finalizate prin hotararea arbitrala atacata asupra a 8 hoteluri reprezentative de 2, 3, 4, 5 stele din Bucuresti rezulta ca, prin aplicarea noii metodologii, sumele datorate de unitatile hoteliere UCMR-ADA cresc in medie cu 327% fata de sumele platite anterior adoptarii noii metodologii. Pe categorii de confort, cresterile tarifelor sunt de 503% pentru hotelurile de 5 stele, 279% pentru hotelurile de 3-4 stele si 200% pentru hotelurile de 2 stele.

Analiza evolutiei situatiei economice a 22 de hoteluri, in ani 2008-2009, pe baza bilanturilor publice arata ca mai mult de jumatate dintre acestea au incheiat exercitiile financiare respective cu pierderi.

La analiza pe fond a metodologiei finalizate prin hotararea arbitrala apelata se solicita luarea in considerare si a existentei altor organisme de gestiune colectiva avand ca obiect drepturile de autor (CREDIDAM si UPFR) care, justificat de aceeasi ratiune a protectiei dreptului de autor, impun plata unor sume valoric apropiate de cele platite UCMR-ADA, incurajate acum sa isi promoveze noi metodologii prin care sa impuna tarife mai mari.

Cu referire la unul dintre considerentele hotararii atacate, prin care se face trimitere la art. 969 din Codul civil anterior, sugerandu-se ideea ca metodologia finalizata prin hotararea arbitrala este rezultatul unui consens al partilor implicate in procesul de arbitraj, considera apelanta ca invocarea existentei consensului in conditiile in care numai petentei i s-a permis accesul la justitie, celelalte parti fiind decazute din dreptul de a se apara, este neintemeiata si straina ideii de justitie.

In concluzie, cu referire la aspectele ce privesc fondul solutiei impuse prin hotararea arbitrala pronuntata la cererea UCMR-ADA s-a considerat ca nimic nu justifica triplarea drepturilor autorilor de opere muzicale provenind din comunicarea publica a acestora in scop ambiental, in conditiile in care intreaga societate romaneasca se confrunta cu o criza economica fara precedent. Ratiuni de ordin moral si de echitate impun - in sustinerea apelantei - mentinerea drepturilor autorilor de opere muzicale publicate in scop ambiental la nivelul stabilit prin metodologia din 2006 si negocierea unor noi tarife dupa iesirea tarii din criza.

In drept, sunt invocate dispozitiile art. 3 pct. 4, art. 297 alin. (1), art. 364 si art. 365 din Codul de procedura civila si art. 131² alin. (9) din Legea nr. 8/1996.

Apelanta Federatia Patronatelor din Turismul Romanesc facand precizarea ca prezentul apel vizeaza doar punctele 1 si 2 din tabelul remuneratiilor datorate pentru comunicarea publica a operelor muzicale in scop ambiental din metodologia depusa de UCMR-ADA la dosarul cauzei, punctul referitor la unitati de cazare si unitati de alimentatie publica din orase si statiuni turistice - critica hotararea arbitrala apelata, sub urmatoarele aspecte:

Dupa studierea dosarului de arbitraj, a constatat ca la baza hotararii de arbitraj sta un in scris care nu reprezinta manifestarea vointei FPTR cu privire la cuantumul remuneratiei, in scris care nu emana de la aceasta entitate juridica si nici nu poarta insemnele, stampila si semnatura reprezentantului FPTR.

Propunerea FPTR este cea transmisa in data de 20.04.2011, sub nr. 143, si care nu a fost inaintata de catre UCMR-ADA in cadrul arbitrajului.

Inca de la primul termen al procedurii de arbitraj, avocatul FPTR a ridicat problema vicierii procedurii de citare, si anume ca partile erau "citate" la niste numere de fax preluate din dosarul de arbitraj din 2006, de la ultima negociere a remuneratiilor, atragand atentia asupra faptului ca nu este de acord cu aceasta procedura si solicitand un termen pentru a putea lua cunostinta de toate in scrisurile din cadrul negocierii, solicitare cu care completul de arbitraj nu a fost de acord.

La urmatorul termen, FPTR a achitat partea care ii revenea din onorariul stabilit de arbitri si a asteptat decizia completului in ceea ce priveste diferenta de onorariu, care nu a fost comunicata si celorlalte parti implicate in procedura de negociere (cu exceptia FPTR si AMRCR).

In urma administrarii probatoriului, la data de 30.09.2011 Corpul de arbitri de pe langa ORDA a pronuntat Hotararea arbitrala nr. 270, atacata prin prezentul apel, decizand in sensul admiterii in totalitate a cererii formulate de UCMR-ADA si stabilind forma finala a Metodologiei privind remuneratiile convenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru comunicarea publica a operelor muzicale in scop ambiental, potrivit propunerii acesteia.

Completul de arbitraj a retinut si incidenta dispozitiilor art. 969 din Codul Civil, cu privire la remuneratiile datorate de catre unitatile de cazare, folosindu-se de un in scris fara valoare, nul, care nu respecta nicio regula prevazuta ca si conditie de ad validitatem a in scrisului.

Considera apelanta ca este clara pozitia UCMR-ADA, care nu a tinut cont de propunerea transmisa de FPTR si a produs un in scris fals, care a indus completul de arbitraj intr-o grava eroare si s-a folosit de un in scris nul, care nu echivaleaza cu vointa partilor.

Considera apelanta ca hotararea arbitrala atacata este nemotivata, necuprinzand motivele de fapt si de drept aplicabile cauzei pe care aceasta trebuie sa se intemeieze [art. 261 lit. e) din Codul de procedura civila]:

Art. 11 bis din Legea nr. 77/1998 pentru aderarea Romaniei la Conventia de la Berna pentru protectia operelor literare si artistice din 9 septembrie 1886, in forma revizuita prin Actul de la Paris la 24 iulie 1971 si modificata la 28 septembrie 1979 (denumita in continuare Conventia de la Berna) - in conformitate cu care autorii de opere literare si artistice au dreptul de a obtine o remunerare echitabila, stabilita de catre autoritatea competenta, in lipsa unui acord amiabil - si art. 13 lit. f) din Legea nr. 8/1996.

Mentioneaza apelanta ca Legea nr. 8/1996 stabileste, la art. 131¹, criteriile principale care stau la baza negocierii metodologiei intre organismele de gestiune colectiva si reprezentantii prevazuti la art. 131 alin. (2) lit. b).

Completul arbitral nu a analizat niciunul dintre aceste criterii de stabilire a remuneratiilor prin metodologie.

In cererea de arbitraj, UCMR-ADA a invocat: criteriul practicii europene (litera h), inasa nu a depus niciun document relativ la o astfel de practica, precum si criteriul veniturilor (litera f), in sustinerea caruia a depus o serie de extrase de pe website-ul Ministerului Finantelor privind indicatorii financiarglobali ai diversilor agenti economici hotelieri, care nu pot fi considerate inasa ca determinante in procesul de negociere si stabilire a remuneratiilor, in sensul Legii nr. 8/1996, intrucat pentru unitatile de acest tip difuzarea muzicii in camerele de hotel reprezinta un proces care nu este in legatura nemijlocita cu activitatea principala generatoare de venituri, ci doar unul menit sa creeze un ambient mai placut. Si in niciun caz nu atragi turisti prin difuzarea muzicii ambientale.

Se mai arata ca, in cadrul negocierilor directe, UCMR-ADA a prezentat un raport de expertiza extrajudiciara unde se concluziona, conform indicilor statistici, cu cat ar trebui majorate aceste remuneratii, tinand cont de prevederile legale, expertiza care in mod inexplicabil nu a fost luata in considerare.

Considera apelanta ca rationamentele juridice ale completului de arbitraj nu au niciun fundament economic prezent, nu fac niciun fel de trimitere la criza economica si la faptul ca indicii economici din Romania se situeaza, de multi ani, sub cote alarmante si nu reflecta realitatea ramurii hoteliere care s-a adaptat prezentului climat prin micșorarea tarifelor si reducerea cheltuielilor, prin negociere directa cu toti furnizorii.

In urma deciziei arbitrale, hotelierii sa fie obligati sa plateasca de 5 ori mai mult pentru aceste remuneratii, in conditiile in care veniturile hotelierilor au scazut dramatic.

Toate aceste aspecte au fost - in sustinerea apelantei nesocotite de completul de arbitraj, motiv pentru care solicita admiterea apelului si modificarea in parte a hotararii arbitrale apelate, in sensul modificarii metodologiei, conform propunerii inaintate de FPTR sub nr. 143/20.04.2011.

In drept, sunt invocate dispozitiile art. 131 indice 1 si 2 din Legea nr. 8/1996, art. 359 si urmatorul din Codul de procedura civila.

La data de 07.05.2012 a fost depusa cererea de interventie in interesul apelantelor formulata de intervenientele S.C. Platinum Casino - S.R.L., S.C. Bet Cafe Arena - S.R.L., Asociatia Organizatorilor de Pariuri din Romania - Romanian Bookmakers si Asociatia Organizatorilor si Producatorilor de Jocuri de Noroc din Romania, cerere prin care s-a solicitat admiterea apelurilor cu consecinta modificarii hotararii arbitrale apelate.

Au precizat intervenientele ca, in temeiul art. 4 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, inteleg sa invoce exceptia de nelegalitate a Deciziei nr. 199/2010 a ORDA privind constituirea comisiei de negociere.

Potrivit art. 131 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, metodologia propusa de UCMR-ADA trebuie sa faca obiectul negocierii in cadrul unei comisii din care fac parte reprezentantul organismului de gestiune colectiva, iar, din partea utilizatorilor, cate un reprezentant al principalelor structuri asociative mandatate de utilizatori si cate un reprezentant al primilor 3 utilizatori majori (stabiliti prin raportare la cifra de afaceri).

Din partea utilizatorilor, comisia care a negociat metodologia propusa de UCMR-ADA a fost constituita potrivit Deciziei nr. 199/2010 a ORDA din urmatoarele persoane

juridice: Asociația Marilor Rețele Comerciale din România (AMRCR), Federația Patronatelor din Turismul Românesc, Federația Industriei Hoteliere din România, Asociația Transportatorilor din România, Societatea Comercială Praktiker România - S.R.L.

Aceeași decizie (199/2010) a prevăzut abrogarea articolului 1 din Decizia nr. 176/2010 privind constituirea comisiei de negociere a metodologiei privind comunicarea publică a operelor muzicale în scop ambiental în cadrul unităților comerciale sau de prestări de servicii cu activitate continuă de tip mall, supermarket, hipermarket, galerii comerciale, lărgind în mod nejustificat sfera domeniilor de activitate pentru care s-au purtat negocierile. Scopul inițial al negocierilor a fost reglementarea remunerațiilor datorate exclusiv de utilizatorii din domeniile anterior menționate.

Extinderea obiectului negocierilor s-a făcut prin artifițiul abrogării textului care prevedea domeniile supuse reglementării, fără a se îndeplini în prealabil condiția obligatorie de notificare a structurilor asociative sau a utilizatorilor majori de către organismul de gestiune colectivă, conform art. 131 alin. (3) din Legea nr. 8/1996.

Data fiind nerespectarea acestor dispoziții, structurile asociative și societatea comercială desemnate prin Decizia nr. 199/2010 nu puteau acționa decât în numele utilizatorilor din domeniile proprii de activitate, fiind încălcat principiul reprezentativității tuturor structurilor de utilizatori.

Legătura de cauzalitate dintre soluționarea acestei excepții și soluționarea cauzei pendente este, în opinia intervenientelor, de netagaduit, având în vedere faptul că procedura de negociere și ulterior cea a arbitrajului sunt acțiuni subsecvente Deciziei nr. 199/2010 a ORDA, a cărei legalitate este pusă în discuție.

Fată de aceste considerente s-a solicitat sesizarea instanței de contencios administrativ competentă să soluționeze excepția de nelegalitate și suspendarea prezentei cauze până la soluționarea acesteia.

În ceea ce privește nelegalitatea și netemeinicia hotărârii arbitrale apelate, intervenientele arată că aceasta este justificată din perspectiva următoarelor considerente:

Nerespectarea obligației de notificare a Comisiei Europene cu privire la modificarea metodologiei.

Dispozițiile art. 151¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996 prevăd expres obligativitatea notificării Comisiei Europene cu privire la orice dispoziții naționale adoptate în domeniul reglementat (dreptul de autor și drepturi conexe), implicând modificările metodologiei adoptate prin Hotărârea arbitrală din 30.09.2011, ce face obiectul prezentului apel.

Aceste dispoziții legale sunt în concordanță cu Directiva 2006/115/EC articolul 13, dispoziții conform cărora măsurile luate de statele membre în domeniul drepturilor de autor (inclusiv cu referire la remunerațiile pe care le poate colecta organismul de gestiune colectivă) trebuie notificate Comisiei Europene.

Nerespectarea obligației de notificare către Comisia Europeană a unei asemenea reglementări încalcă normele comunitare și astfel lipsește de efecte decizia respectivă, astfel cum s-a statuat la nivel comunitar.

Un alt motiv pentru care intervenientele consideră că hotărârea arbitrală este nelegală și netemeinică este legat de extinderea nejustificată a conceptului de utilizator în cuprinsul metodologiei și stabilirea unor remunerații cu încălcarea principiului proporției utilizării repertoriului gestionat de UCMRADA. Definiția conceptului de "utilizator" în metodologia publicată prin Decizia ORDA nr. 266/2011 este în mod vădit contrară atât

interpretării gramaticale și jurisprudenței românești în materie, cât și precedentelor europene și acquis-ului comunitar și extinde în mod nejustificat obligațiile de plată a remunerațiilor.

Astfel, definirea utilizatorului ca fiind orice persoană care detine sau folosește spații electronice cum ar fi: televizoare, receptoare radio, casetofoane, combine "în care sunt instalate sau deținute aparate și orice alte mijloace tehnice sau muzicale, echipament informatic, CD-player, instalații de amplificare și orice alte aparate ce permit recepția, redarea ori difuzarea sunetelor sau a imaginilor însoțite de sunet" extinde în mod nejustificat conceptul la persoane care nu utilizează neapărat opere muzicale în scop ambiental, chiar dacă au instalat un aparat care poate fi folosit și în acest scop (dar care, de exemplu, nu este folosit ca atare ori este folosit pentru redarea unor programe informative sau sportive, transmise ca urmare a plății efectuate către operatorii de cablu/satelit).

Conform DEX, utilizatorul este "cel care utilizează", iar verbul "a utiliza" este definit ca "a întrebuința, a folosi". Întrucât Legea nu prevede nicio definiție specială, obligația de plată consemnată prin metodologie ar trebui să se aplice, desigur, numai celor care efectiv utilizează opere muzicale redată prin echipamentele instalate, și nu celor care doar au anumite echipamente instalate, neexistând nicio bază legală pentru astfel de distorsionări ale termenului de utilizator și extinderii abuzive a înțelesului acestuia. În același spirit s-au pronunțat atât Curtea Constituțională, cât și Înalta Curte de Casație și Justiție, care au considerat că prevederile legale referitoare la beneficiarul serviciilor radio TV sunt doar cei care efectiv utilizează asemenea programe.

Astfel, în Decizia nr. 297/2004, Curtea Constituțională a evocat principiul conform căruia "obligația prevăzută de text este doar în sarcina persoanelor juridice care beneficiază, în diferite modalități, de serviciile publice respective".

Ulterior, prin Decizia nr. 607/2011, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat în același sens, confirmând anularea de către instanțele inferioare a prevederilor din Hotărârea Guvernului nr. 977/2003 care impuneau plată unor asemenea servicii chiar și unor societăți care nu beneficiau efectiv de acestea. Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat că "sensul acestei noțiuni (de beneficiar, n.n.) nu poate fi decât cel comun, respectiv «cel care beneficiază de ceva»".

Însăși metodologia nu folosește o terminologie unitară, definiția "utilizatorului" nefiind aliniată principiilor din legislația română conform căroră se plătește doar dacă se utilizează muzică în scop ambiental, pe baza unei licențe obținute de la organismul de gestiune colectivă.

De altfel, metodologia nu respectă condițiile prevăzute în Legea nr. 8/1996. Conform art. 131¹ alin. (1) din Legea nr. 8/1996, metodologiile negociate trebuie să țină seama de proporția utilizării repertoriului gestionat de organismul de gestiune colectivă (intervențiile neutilizând în niciun mod repertoriul UCMR-ADA), precum și de practica europeană privind rezultatele negocierilor dintre utilizatori și organismele de gestiune colectivă.

În acest sens, Directiva europeană 2001/29/CE prevede în mod clar în paragraful (31) din preambul că un just echilibru trebuie păstrat între detinatorii de drepturi de autor și drepturi conexe și utilizatori. Astfel, un organism de gestiune colectivă nu poate solicita remunerație atât timp cât operele care fac obiectul drepturilor sale nu au fost utilizate -

utilizarea fiind de esenta existentei unei folosiri reale -, altfel intrand chiar sub incidenta dispozitiilor privind imbogatirea fara justa cauza.

In acest spirit, Legea nr. 8/1996 solicita luarea in considerare a proportiei utilizarii efective a repertoriului respectiv, transpunand corect intentia evidenta a legiuitorului comunitar (doar metodologia deviind in mod evident de la aceasta).

Incalcarea acestui principiu are drept consecinta stabilirea unor remuneratii excesive, in conditiile in care repertoriul gestionat de UCMR-ADA nu este utilizat decat accidental.

Fata de aceste considerente apreciaza intervenientele ca metodologia adoptata prin hotararea arbitrala este nelegala, urmand a fi modificata in ceea ce priveste definirea notiunii de "utilizator", cu consecinta stabilirii unei remuneratii proportionale cu utilizarea repertoriului gestionat.

In drept, sunt invocate dispozitiile art. 49 alin. 3 si art. 51 din Codul de procedura civila.

Intimata UCMR-ADA a formulat intampinari la cererile de apel si la cererea de interventie, pe aceasta cale invocand exceptia lipsei calitatii procesuale active a apelantelor si respectiv netemeinicia apelurilor si a cererii de interventie.

Prin Incheierea de sedinta pronuntata la data de 29.03.2012, a fost constatata tardivitatea depunerii intampinarii formulate de intimata UCMR-ADA fata de cererile de apel si, in consecinta, s-a dispus decaderea acestei parti din dreptul de a propune si de a administra probe in fata instantei de apel.

S-a mai dispus in sensul respingerii, ca neintemeiata, a exceptiei lipsei calitatii procesuale active a apelantelor.

Motivele pentru care instanta de apel a adoptat aceste solutii sunt expuse in incheierea de sedinta mentionata.

Prin intampinarea formulata de aceeasi intimata in raport cu cererea de interventie accesorie se sustine in esenta ca aceasta este neintemeiata, dispozitiile Directivei nr. 206/115/CE invocate de acestea fiind straine de obiectul si natura cauzei mentionata directiva avand ca obiect de reglementare dreptul de inchiriere si de imprumut, precum si anumite drepturi conexe acestuia, care sunt deosebite de drepturile vizate de metodologia in litigiu (si anume cele care privesc comunicarea publica).

Si sustinerile intervenientelor intemeiate pe prevederile art. 151¹ din Legea nr. 8/1996 sunt considerate de intimata ca neintemeiate, fata de faptul ca metodologiile nu se incadreaza in sfera de reglementare a acestei norme.

Mai arata intimata ca, in raport cu prevederile art. 49 din Codul de procedura civila, intervenientul accesoriu poate sprijini doar apararea celui in interesul caruia intervine, neputand formula propriile aparari ori noi motive de apel impotriva hotararii arbitrale.

In speta, intervenientele accesorii au formulat propriile motive de apel (critici) impotriva hotararii arbitrale, acestea fiind - in sustinerea intimatei - inadmisibile, contrare principiului disponibilitatii si prevederilor art. 49 alin. 2 din Codul de procedura civila.

In drept, sunt invocate prevederile art. 49, 52 alin. 3, art. 53, 54, 56, 115 si urmatoarele din Codul de procedura civila, Legea nr. 8/1996.

Prin Incheierea de sedinta pronuntata la data de 5.06.2011 a fost respinsa solicitarea intervenientelor de sesizare a instantei de contencios administrativ in vederea solutionarii exceptiei de nelegalitate a deciziei ORDA.

Pentru a dispune astfel, instanța de apel a reținut că intervenienții pot formula la dosar acele cereri care sunt de natură să sprijine susținerile apelanților, iar nu cereri și apărări care ar sprijini interesul intervenienților.

În etapa judecării apelului a fost administrată proba cu înscrisuri.

Analizând cererile de apel și cererea de intervenție în limitele criticilor formulate și ținând seama de exigențele impuse prin prevederile art. 295 alin. 1 coroborat cu art. 129 alin. ultim din Codul de procedură civilă, Curtea reține următoarele:

Vor fi analizate cu precădere criticile formulate de apelantele FIHR și FPTR care vizează neregularitatea hotărârii arbitrale pentru vicii relative la procedura derulată în etapa negocierii și respectiv cea a arbitrajului, pentru că acestea tind să demonstreze nevalabilitatea hotărârii arbitrale, iar consecința constatării unor vicii de natură să afecteze însăși valabilitatea actului juridic ar fi aceea să lăsați fără suport a unei analize asupra aspectelor (de fond) care privesc corectitudinea/ temeinicia determinărilor realizate prin același act juridic.

Sustinerea potrivit căreia, în procedura în urma căreia s-a pronunțat hotărârea arbitrală apelată, apelantei FIHR nu i-a fost respectat dreptul la un proces echitabil, pentru că nu a fost citată/convocată în condițiile legii la negocierea metodologiei, este formulată cu neobservarea caracterului special al acestei proceduri - a cărei reglementare se regăsește în prevederile art. 131 și 131² din Legea nr. 8/1996 - și a faptului că arbitrajul realizat de Corpul de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturi de Autor nu constituie o procedură judiciară aptă să fie circumscrisă rigorilor ce sunt stabilite (din perspectiva art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale) în sarcina instanțelor judecătorești.

Altfel spus, corpul de arbitri care funcționează în cadrul ORDA nu face parte din structura instanțelor statale, așa încât procedura derulată în fața acestora nu este de natură să fie supusă exigențelor ce au fost stabilite în sarcina autorităților statale prin norma europeană menționată.

În lumina prevederilor art. 131-131² din Legea nr. 8/1996, procedura de stabilire a metodologiilor privind remunerațiile cuvenite titularilor de drepturi patrimoniale (de autor, sau conexe) poate avea 3 etape (negociere, arbitraj și apel), în ultima dintre acestea partile având posibilitatea de a supune controlului judecătoresc legalitatea și/sau temeinicia hotărârii luate de corpul de arbitri.

Având posibilitatea valorificării criticilor de nelegalitate în fața instanței (judecătorești) de apel, partilor nemulțumite de hotărârea arbitrală le este asigurat accesul la o procedură judiciară care se bucură (inclusiv) de garanțiile conferite prin art. 6 din CEDO, fără însă să permită, formal, adoptarea unei alte soluții decât cea stabilită de legiuitor prin normele speciale menționate.

În acest sens, Curtea are în vedere prevederile art. 131² alin. 9 din Legea nr. 8/1996, conform căreia "În termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii arbitrale, partile pot face apel împotriva acesteia la instanța Curtii de Apel București, care se va pronunța asupra cauzei în complet civil. Hotărârea arbitrală este executorie de drept până la pronunțarea soluției cu privire la menținerea sau modificarea metodologiilor".

Din conținutul normei juridice enunțate rezultă cu evidență că singurele soluții lăsate de legiuitor la îndemna instanței de control judiciar sunt acelea de menținere sau de modificare a metodologiilor stabilite prin Hotărârea arbitrală, nefiind permisă o soluție

prin care sa se dispuna reluarea procedurii de negociere si/sau arbitraj - in ipoteza in care instanta de apel ar constata vicierea procedurii de negociere si/sau arbitraj similar situatiilor in care obiectul caii de atac a apelului il constituie o hotarare judecatoreasca.

Pe de alta parte, Curtea retine ca viciile de procedura reclamate de apelanta FIHR, constand in faptul ca nu i-a fost comunicata Decizia ORDA de desemnare a comisiei de negociere (avand nr. 199/2010) prin scrisoare recomandata potrivit prevederilor art. 131 alin. (4) din Legea nr. 8/1996, precum si in imprejurarea ca negocierile nu au fost finalizate in intervalul de 30 de zile de la data constituirii comisiei stabilit prin art. 131¹ alin. (1) din aceeași lege trebuie analizate prin prisma prevederilor art. 105 din Codul de procedura civila, prin aceasta norma stabilindu-se ca "Actele indeplinite cu neobservarea formelor legale sau de un functionar necompetent se vor declara nule numai daca prin acestea s-a pricinuit paratului o vatamare ce nu se poate inlatura decat prin anularea lor. In cazul nulitatilor prevazute de lege, vatamare se presupune pana la dovada contrarie".

In conditiile in care nicio dispozitie legala nu instituie sanctiunea nulitatii actelor emise in cadrul procedurii de negociere a metodologiilor si respectiv de arbitraj pentru situatia necomunicarii deciziei de constituire a comisiei de arbitraj, si nici pentru situatia depasirii termenului de 30 de zile stabilit pentru finalizarea negocierilor, Curtea nu poate retine ca apelanta ar fi exonerata de obligatia de a proba vatamarea care s-a produs prin aceste nereguli procedurale.

In acest context, ea era tinuta sa dovedeasca vatamarea suferita prin neregularitatile procedurale evocate, precum si imposibilitatea inlaturarii in alta modalitate a vatamarii pretinse.

In plus, Curtea retine ca insasi apelanta FIHR a precizat ca a accesat dosarul de arbitraj la data de 2.11.2011, deci anterior exercitarii apelului pendinte (inregistrat la data de 8.11.2011), astfel ca avea posibilitatea ca in fata instantei judecatoresti sa infatiseze o propunere a metodologiei aflate in curs de stabilire, un astfel de demers fiind unul adecvat remedierii oricarei vatamari ce i s-ar fi produs in etapele procedurale anterioare ca si consecinta a viciilor mentionate.

In absenta oricarei propuneri concrete de metodologie, care sa fi fost de natura a reflecta coordonatele in care aceasta apelanta ar fi evaluat remuneratiile pe care le datoreaza titularilor de drepturi reprezentati de intimat UCMR-ADA pentru utilizarea operelor lor, precum si celelalte aspecte care au format obiectul metodologiei supuse analizei, apelanta insasi este in culpa procesuala.

Constatand ca, in raport cu piesele dosarului, sunt intemeiate sustinerile acestei apelante cu privire la faptul ca nu i-a fost comunicata decizia de numire a comisiei de negociere, ca etapa negocierii a depasit termenul legal de 30 de zile si ca nu a fost regulat citata in derularea procedurii de arbitraj (comunicarile facute acesteia fiind realizate la un numar de fax ce nu ii apartine), Curtea apreciaza ca orice vatamare ce i s-ar fi produs prin actele emise in aceste conditii era susceptibila a fi inlaturata prin formularea (si depunerea) in apel a propunerii sale de metodologie, avand astfel posibilitatea sa supuna analizei instantei judecatoresti reperele pe care le considera adecvate pentru indeplinirea obligatiei de plata a remuneratiilor datorate pentru utilizarea operelor muzicale in scop ambiental si sa obtina prin aceasta modalitate modificarea metodologiei stabilite prin hotararea arbitrala, in asa fel incat sa isi valorifice drepturile (dar si obligatiile corelative) legate de calitatea sa de reprezentant al categoriei de utilizatori ale caror interese le apara.

In ceea ce priveste aspectele de fond la care se refera apelanta FIHR, Curtea noteaza ca acestea se refera in mod generic la faptul ca noile metodologii implica crestere ale remuneratiilor colectate de UCMR-ADA de la unitatile hoteliere care nu se justifica din punct de vedere economic in conditiile crizei economice care afecteaza inca Romania.

Acest argument al apelantei este apreciat de Curte ca fiind pertinent, in raport cu nivelul remuneratiilor care au fost stabilite, prin metodologia analizata, pentru utilizarea muzicii in scop ambiental in structurile turistice cu functiuni de cazare, prin comparatie cu modalitatea in care acelasi tip de utilizare atragea, potrivit metodologiei precedente (stabilita prin protocolul publicat in baza Deciziei ORDA nr. 364/2006, pct. 12 din tabelul de la Titlul I), dreptul autorilor operelor muzicale la remuneratii.

In acest sens, Curtea constata ca, potrivit metodologiei anterioare, remuneratiile pentru acest tip de utilizare era stabilit sub forma unei sume forfetare ce nu era alocata fiecarei camere in parte (cum se intampla in cazul metodologiei stabilite prin hotararea arbitrala), ci unui numar variabil de camere care era determinat, pe de o parte, de capacitatea de cazare a utilizatorului (de exemplu, pana in 30 de camere, 31100 de camere, peste 200 de camere etc.), iar, pe de alta parte, de categoria de clasificare a unitatilor de cazare.

Metodologia critica a schimbat criteriile de stabilire a remuneratiilor datorate de utilizatori, pe de o parte stabilind obligatia de plata a remuneratiei pentru utilizarea fiecarei camere de cazare (indiferent de capacitatea de cazare a unitatii ce utilizeaza muzica in scop ambiental), astfel ca din insumarea remuneratiilor aferente fiecarei camere pot rezulta - pentru unitatile cu capacitate de cazare mare - sume datorate cu acest titlu ce pot deveni excesiv de impovaratoare pentru acestea.

In conditiile in care metodologia are, in lumina prevederilor art. 130-131³ din Legea nr. 8/1996 -, natura juridica conventionala, iar utilizatorii nu si-au manifestat in vreun mod acordul pentru majorarea sumelor datorate in masura in care aceasta se produce prin modificarea criteriilor in raport cu care se plateau anterior aceleasi remuneratii aferente utilizarii drepturilor patrimoniale de autor (fata de pozitia exprimata de reprezentanta acestora, FIHR, in fata instantei de apel, fiind evident dezacordul lor) si reprezentantul titularilor mentionatelor drepturi nu a justificat in mod rezonabil justetea si/sau oportunitatea modificarii propuse, Curtea apreciaza ca este necesar a se da eficienta cerintei stabilirii unui just echilibru intre drepturile si interesele utilizatorilor, pe de o parte, si cele ale titularilor de drepturi de autor, pe de alta parte, aceasta cerinta fiind nu numai un corelativ al caracterului echitabil pe care trebuie sa il aiba remuneratiile respective, dar este inscrisa ca atare in paragraful 31 din preambulul Directivei 2001/29/CE.

Cat priveste solicitarea apelantei FIHR, de a se pastra remuneratiile ce se plateau potrivit vechii metodologii, Curtea apreciaza ca si aceasta este in contradictie cu cerinta justului echilibru evidentiata in precedent, nefiind echitabil a se accepta ca titularii de opere muzicale sa fie afectati de diminuarea veniturilor din remuneratiile ce li se cuvin, provocata de inflatia ce a operat in intervalul de timp scurs de la data stabilirii precedentei metodologii si care se prezuma a opera in viitor, pana la momentul in care va fi posibila negocierea unor noi metodologii in conditiile legii.

Solicitarea apelantei FIHR de a fi luata in considerare existenta si a altor organisme de gestiune colectiva este, in aprecierea Curtii, nefondata, pentru ca in prezentul cadru procesual nu pot face obiect al analizei drepturile cuvenite altor categorii de titulari de

drepturi ce poarta asupra operelor muzicale decat cei care au declansat procedura de negociere in conditiile speciale stabilite prin Legea nr. 8/1996.

In ceea ce priveste apelul declarat de apelanta Federatia Patronatelor din Turismul Romanesc, Curtea noteaza ca aceasta priveste acelasi segment de activitate ca si apelul analizat in precedent, respectiv utilizarea muzicii in scop ambiental in unitatile de cazare, dar si activitatea de utilizare a drepturilor de autor gestionate de intinata UCMR-ADA in unitatile de alimentatie publica din orase si statiuni turistice (punctele 1 si 2 din Tabelul remuneratiilor stabilite prin metodologia analizata).

Prima critica formulata de aceasta apelanta, respectiv aceea ca in scrisul in raport cu care completul de arbitri a retinut ca ar exista acordul acestei apelante in ceea ce priveste cuantumul remuneratiilor propuse de intinata UCMR-ADA nu este unul care sa emane de la entitatea apelanta, apare ca fondat in conditiile in care documentul (intitulat "Proiect remuneratii pentru unitati de cazare si unitati de alimentatie publica situate in incinta unitatilor de cazare" - filele 236-237 din dosarul de arbitraj) cu un astfel de continut valorificat de completul de arbitri nu poarta vreo semnatura a reprezentantilor apelantei, spre a avea aptitudinea de a angaja persoana juridica atestata in antet ca fiind emitent al proiectului.

Absenta oricarei semnaturi pe respectivul in scris face ca acesta sa fie lipsit de orice efecte juridice, in mod eronat el fiind valorificat ca exprimand acordul de vointa al apelantei, si recunoscandu-i-se astfel efectele reglementate prin art. 969 din Codul civil.

Relevant sub aspectul pozitiei apelantei si a organismului de gestiune colectiva intimat este procesul-verbal intocmit intre acestea la data de 9.03.2011 (p. 71 din dosarul de arbitraj), in care este consemnat acordul acestor participanti la negociere de a se avea in vedere "si in noua metodologie si criteriile de diferentiere a remuneratiilor datorate de catre utilizatori in functie de suprafata pentru unitatile de alimentatie publica si in functie de numarul de clasificare si numarul de camere pentru unitatile hoteliere".

Pe de alta parte, Curtea noteaza ca apelanta FPRT, desi a afirmat ca a inaintat UCMR-ADA o alta propunere referitoare la remuneratiile convenite autorilor pentru utilizarea muzicii in scop ambiental, nu a administrat vreo proba concludenta referitoare la existenta si continutul acestei propuneri - astfel cum ii revenea obligatia procesuala, potrivit exigentelor art. 129 alin. 1 din Codul de procedura civila -, asa incat instantei de control judiciar nu i-a fost pus la dispozitie un asemenea reper util in determinarea remuneratiilor respective. In consecinta in evaluarea criticilor relative la caracterul injust al remuneratiilor stabilite prin hotararea arbitrala apelata, Curtea se va raporta la aceleasi criterii expuse in analiza apelului precedent.

In ceea ce priveste viciile procedurale semnalate de aceasta apelanta in legatura cu procedura derulata in etapa arbitrajului, Curtea urmeaza a avea in vedere ca - astfel cum s-a retinut in analiza precedentului apel - se impunea ca apelanta sa dovedeasca atat vatamarile pretins suferite ca urmare a derularii in acest mod a respectivei proceduri, cat si faptul ca acestea nu ar fi putut fi inlaturate in alt mod decat prin invalidarea actelor astfel indeplinite.

Critica relativa la nelegalitatea hotararii arbitrare decurgand din faptul ca nu cuprinde motivele de fapt si de drept pe care se sprijina, prin raportare la prevederile art. 361 lit. e) din Codul de procedura civila, este apreciata de Curte ca nefondata, in conditiile in care chiar argumentele expuse de apelanta in dezvoltarea acestei critici reliefeaza cu evidenta

faptul ca au fost expuse, de completul de arbitraj, temeiurile legale si aspectele de fapt avute in vedere la pronuntarea hotararii.

Imprejurarea ca apelanta considera ca aceste elemente de continut al hotararii sunt incorecte nu poate echivala cu nemotivarea hotararii.

In ceea ce priveste respectarea criteriilor principale stabilite prin art. 131¹ din Legea nr. 8/1996, cu referire speciala la cele care privesc veniturile obtinute de utilizatori din activitatea care utilizeaza repertoriul ce face obiectul negocierii (lit. f) si practica europeana privind rezultatele negocierilor dintre utilizatori si organismele de gestiune colectiva (lit. h), Curtea constata ca este fondata critica prin care apelanta FPTR afirma ca nu au fost valorificate de completul de arbitraj. Prin hotararea arbitrala au fost stabilite cuantumul remuneratiilor in forma in care acestea au fost propuse in mod unilateral de UCMR-ADA, fara a se evidentia concordanta acestora cu reperatele legale mentionate - evidentiere care se impunea cu atat mai mult tinand seama de faptul ca procedura de elaborare a metodologiei se afla in etapa arbitrajului tocmai pentru ca reprezentantii utilizatorilor nu au agreat propunerea facuta de organismul de gestiune colectiva a drepturilor de autor.

Referitor la sustinerea apelantei, in sensul ca difuzarea muzicii in camerele de hotel nu ar fi in legatura nemijlocita cu activitatea principala generatoare de venituri, ci doar un "proces (...) menit sa creeze un ambient mai placut", Curtea constata ca este formulata cu ignorarea faptului ca metodologia aflata in curs de elaborare se refera la situatiile in care unitatile de cazare opteaza pentru echiparea camerelor din unitatile de cazare cu aparate ce au aptitudinea de a difuza muzica (deci de a utiliza operele protejate aflate in aria de gestiune a UCMR-ADA) fara a stabili in sarcina acestor unitati o obligatie generala de a plati astfel de remuneratii.

Altfel spus, utilizarea muzicii in scop ambiental constituie o optiune a utilizatorului care activeaza in ramura de activitate mentionata, inasa in masura in care acesta alege sa asocieze activitatilor specifice de cazare si dotari care permit oricarui consumator/turist utilizarea muzicii in scopul mentionat, nu se poate aprecia ca difuzarea muzicii nu este in legatura nemijlocita cu activitatea principala si/sau ca nu ar datora titularilor de drepturi patrimoniale de autor remuneratia ce constituie o contraprestatie echitabila pentru o astfel de utilizare.

Ca atare, in valorificarea criteriului relativ la valoarea veniturilor obtinute de utilizatori din activitatea care utilizeaza repertoriul ce face obiectul negocierii nu trebuie inlaturate astfel cum pretinde apelanta - evidentele ce rezulta din indicatorii financiari globali ai unor agenti economici (evidente depuse de UCMR-ADA in dosarul de arbitraj), inasa trebuie avut in vedere si faptul ca aceleasi criterii legale au fundamentat si elaborarea precedentei metodologii din acelasi domeniu - care dateaza din anul 2006 -, iar activitatea utilizatorilor reprezentati de apelanta s-a desfasurat in ultimii ani pe fondul unei crize economice notorii. Pe de alta parte, Curtea apreciaza ca acest criteriu nu poate fi disociat de cel referitor la ponderea utilizarii repertoriului gestionat de UCMR-ADA [lit. d) a art. 131¹ alin. (1) din Legea nr. 8/1996], din perspectiva caruia nu se poate retine (in raport de probatoriul administrat in speta) ca ar fi avut vreun rol utilizarea acestui repertoriu la cresterea inregistrata in veniturile utilizatorilor.

Si prin raportare la practica europeana, Curtea constata ca nu s-au dovedit majorari semnificative ale remuneratiilor similare stabilite la nivel european - prin raportare la momentul negocierii precedentei metodologii - asa incat acest criteriu sa justifice

cresterea remuneratiilor in coordonatele in care acestea au fost propuse de UCMR-ADA si preluate ca atare in hotararea arbitrala apelata.

Cat priveste apelul declarat de apelanta Asociatia Marilor Retele Comerciale din Romania, Curtea retine urmatoarele:

Este apreciata de Curte ca nefondata critica prin care aceasta apelanta sustine ca hotararea arbitrala nu cuprinde motivele pe care se sprijina, considerentele avute in vedere fiind identice cu cele pentru care s-a retinut netemeinicia criticii formulate in mod similar de apelanta FPTR.

Va fi retinuta temeinicia criticii prin care aceasta apelanta reliefeaza faptul ca, prin hotararea arbitrala, nu s-a dat eficienta criteriilor legal stabilite prin art. 131¹ alin. (1) lit. f) si h) din Legea nr. 8/1996 - adica veniturile obtinute de utilizatori din activitatea care utilizeaza repertoriul ce face obiectul negocierii si practica europeana privind rezultatele negocierilor dintre utilizatori si organismele de gestiune colectiva, pentru aceleasi considerente pentru care a gasit intemeiat motivul de apel formulat in coordonate similare de apelanta FPTR.

Cat priveste sustinerea potrivit careia "intimata-reclamanta UCMR-ADA nu si-a probat actiunea arbitrala", Curtea constata ca este vadit eronata in conditiile in care arbitrajul desfasurat in procedura de elaborare a metodologiilor care intra in sfera de reglementare a art. 131 si urm. din Legea nr. 8/1996 constituie doar o etapa in cadrul procedurii speciale de elaborare a respectivelor metodologii, neavand valentele unei actiuni in justitie supuse rigorilor de probatiune stabilite prin art. 1169 din Codul civil si art. 129 din Codul de procedura civila. Revenea completului de arbitri sarcina de a evalua respectarea criteriilor legale de stabilire a metodologiei, fiind fara echivoc contrarietatea de opinii a partilor implicate in negociere, atata vreme cat acestea au dedus arbitrajului respectiva chestiune.

Referitor la propunerile facute de apelanta AMRCR de a se include in metodologie aplicarea si a unor reduceri procentuale cuprinse intre 10% si 15% fie in functie de suma totala lunara a remuneratiilor platite de unul si acelasi utilizator, fie de suprafata totala a tuturor spatiilor detinute pe intreg teritoriul Romaniei de unul si acelasi utilizator, Curtea apreciaza ca este corecta concluzia completului de arbitri. In lipsa acordului expres al organismului de gestiune colectiva si in raport cu reducerea progresiva a remuneratiei stabilite prin metodologie in corelatie cu marirea suprafetei spatiilor in care se utilizeaza repertoriul gestionat de acesta, nu se poate impune titularilor de drepturi pe care ii reprezinta sa accepte asemenea beneficii in favoarea utilizatorilor, pentru ca astfel s-ar rupe justul echilibru ce trebuie asigurat intre drepturile si interesele utilizatorilor si cele ale titularilor de drepturi de autor.

Natura comerciala a activitatii derulate de apelanta si corelativul principiilor si uzantelor comerciale dupa care aceasta activitate se desfasoara nu pot constitui argumente indestulatoare pentru a conduce la restrangerea drepturilor de proprietate intelectuala legal recunoscute autorilor de opere muzicale, atata vreme cat activitatea de creatie desfasurata de acestia nu poate fi circumscrisa aceleiasi sfere comerciale.

In ceea ce priveste imprejurarea ca UCMR-ADA este singurul organism de gestiune colectiva care actioneaza in domeniul protectiei drepturilor compozitorilor si muzicologilor din Romania, Curtea constata ca aceasta situatie nu este in dezacord cu prevederile Legii nr. 8/1996, astfel ca ea nu poate constitui un reper in determinarea drepturilor care se cuvin titularilor pe care ii reprezinta.

Cat priveste cererea de interventie accesorie formulata de intervenientele S.C. Platinum Casino - S.R.L., S.C. Bet Cafe Arena - S.R.L., Asociatia Organizatorilor de Pariuri din Romania - Romanian Bookmakers si Asociatia Organizatorilor si Producatorilor de Jocuri de Noroc din Romania, Curtea constata ca prin aceasta, in primul motiv s-a invocat si s-a argumentat exceptia de nelegalitate a Deciziei nr. 199/2010 a ORDA, iar prin cel de-al doilea motiv s-a sustinut nelegalitatea si netemeinicia hotararii arbitrare din perspectiva modalitatii in care este definita prin aceasta notiunea de utilizator, precum si nelegalitatea hotararii derivata din neindeplinirea obligatiei de notificare a Comisiei Europene in conditiile art. 151¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996.

Aspectele legate de exceptia de nelegalitate mentionata, invocata in raport cu prevederile art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, erau relevante in speta numai sub aspectul evaluarii conditiilor de admisibilitate a solicitarii de investire a instantei de contencios administrativ competente cu solutionarea acesteia, respectiva exceptie neputand fi analizata si solutionata de instanta civila investita a solutiona apelurile exercitate impotriva hotararii arbitrare.

Aceste aspecte au fost dezlegate de instanta de apel prin incheierea de sedinta din data de 05.06.2012, in sensul respingerii solicitarii de sesizare a instantei de contencios administrativ.

In ceea ce priveste cel de-al doilea motiv pe care este fundamentata cererea de interventie, Curtea constata ca acesta se refera la aspecte care nu au corespondent in apelurile exercitate de partile in interesul carora s-a formulat interventia. Finalitatea argumentelor critice expuse de interveniente prin acest motiv este aceea de a fi modificata metodologia analizata in ce priveste notiunea de utilizator, astfel cum se si concluzioneaza in finalul cererii. Or, atata vreme cat acest aspect nu a fost contestat de apelante, nu se poate retine ca ar corespunde interesului acestora din urma realizarea controlului judiciar dintr-o atare perspectiva.

Fata de considerentele retinute si de caracterul accesoriu al interventiei realizate in etapa apelului de titularele cererii de interventie, Curtea constata ca nu acestea nu sunt indreptatite sa deduca controlului judiciar aspectele astfel sustinute.

Sustinand ca nu au fost respectate prevederile art. 151¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996 si ca pentru acest motiv hotararea arbitrara ar fi nelegala, intervenientele extind fara temei semnificatia notiunii de "dispozitii nationale in domeniul reglementat de prezenta lege", incluzand in aceasta categorie si metodologiile care, potrivit vointei legiuitorului, sunt supuse, ca regula, negocierii intre titularii de drepturi si utilizatori.

In raport cu aceasta modalitate de elaborare a respectivelor metodologii, ele au o natura conventionala si, chiar daca parcurg si etapele de arbitraj si apel, au la baza propunerile formulate de partile implicate, astfel ca nu pot avea valentele unor "dispozitii nationale" ce emana de la o autoritate statala careia sa ii incumbe obligatia stabilita prin art. 151¹ alin. (2) din Legea nr. 8/1996.

Avand in vedere concluziile retinute si dispozitiile legale mentionate, Curtea urmeaza a dispune, in temeiul prevederilor art. 131² alin. 9 din Codul de procedura civila coroborat cu art. 296 si 49 alin. 3 din Codul de procedura civila, respingerea cererii de interventie accesorie, ca neintemeiata, si admiterea celor trei apeluri exercitate impotriva Hotararii arbitrare nr. 270/30.09.2011.

Va fi modificata in parte hotararea arbitrara apelata, potrivit dispozitivului prezentei hotarari.

PENTRU ACESTE MOTIVE

In numele legii

DECIDE:

Respinge cererea de interventie accesorie, ca neintemeiata.

Admite apelurile formulate de apelanta reclamanta Federatia Patronatelor din Turismul Romanesc, cu sediul in sectorul 1, Bucuresti, Calea Victoriei nr. 216, et. 1, cam. 105, apelanta parata Asociația Marilor Rețele Comerciale din Romania, cu sediul in sectorul 2, Bucuresti, Sos. Fabrica de Glucoza nr. 21 si cu sediul ales la S.C.A. Serban si Asociatii, sectorul 5, Bucuresti, Opera Business Center, str. Costache Negri nr. 1-5, et. 7, si de catre apelanta parata Federatia Industriei Hoteliere din Romania, cu sediul in Bucuresti, bd. Gheorghe Magheru nr. 7, et. 3, cam. 71, sectorul 1, si in Bucuresti, Calea Grivitei nr. 143, Continental Hotels Building, et. 1, cam. 37, impotriva Hotararii arbitrale nr. 270/30.09.2011, pronuntata de Corpul de arbitri de pe langa ORDA in Dosarul nr. 4/2011, in contradictoriu cu intimata reclamanta S.C. Praktiker Romania - S.R.L., cu sediul in Voluntari, Str. Scolii nr. 7, si intimatele parate UCMR-ADA, sectorul 1, Bucuresti, Calea Victoriei nr. 141, si Asociația Transportatorilor din Romania, sectorul 5, Bucuresti, bd. Mihail Kogalniceanu nr. 15, et. 2, ap. 12, si in Bucuresti, str. Inginer Dumitru Zossima nr. 77, et. 1, cam. 50, sectorul 1, si intervenientii in interesul apelantelor S.C. Platinum - S.R.L., S.C. Bet Cafe Arena - S.R.L., Asociația Organizatorilor de Pariuri din Romania - Romanian Bookmakers, Asociația Organizatorilor si Producatorilor de Jocuri de Noroc din Romania, toate cu domiciliul procesual ales la C.A. Traian Bota, cu sediul in Bucuresti, bd. Natiunile Unite nr. 8, bl. 104, sc. 3, et. 3, ap. 5051, sectorul 5.

Modifica in parte hotararea arbitrala apelata, in sensul ca:

I. Remuneratiile stabilite la pct. 1 din tabel vor fi urmatoarele:

- a) 1 RON
- b) 1,5 RON
- c) 2 RON
- d) 2,5 RON.

II. Remuneratiile stabilite la pct. 2 lit. A si B din tabel vor avea urmatoarele cuantumuri:

- a) pana la 50 (m.p.) 60 RON
- b) 51-100 80 RON
- c) 101-200 100 RON
- d) 201-300 135 RON
- e) 301-400 150 RON
- f) 401-500 200 RON
- g) peste 500 200 RON + 40 RON pentru fiecare transa de pana la 100 m.p./suplimentara.

III. Remuneratiile stabilite la pct. 4 din acelasi tabel vor fi urmatoarele:

- a) pana la 100 (m.p.) 70 RON

- b) 101-200... .. 90 RON
- c) 201-300 120 RON
- d) 301-400 140 RON
- e) 401-500 160 RON
- f) 501-600 200 RON
- g) 601-700 230 RON
- h) 701-800 260 RON
- i) 801-900 280 RON
- j) 901-1000 300 RON
- k) 1001-2000 500 RON
- l) 2001-3000 700 RON
- m) 3001-4000... .. 1.000 RON
- n) 4001-5000... .. 1.200 RON
- o) 5001-6000... .. 1.400 RON
- p) peste 6.000 1.400 RON, la care se adauga 150 RON pentru fiecare transa de 1000 m.p. ce depaseste suprafata de baza de 6.000 m.p.

Mentine celelalte dispozitii ale hotararii apelate.

Irevocabila.

Pronuntata in sedinta publica, astazi, 13 septembrie 2012.

PRESEDINTE,
MIHAELA LAMAITA CIOCEA LL.M

Judecator,
Georgeta Stegaru
Grefier,
Mihaela Lacatusu